Lietas Nr. 11170000421
K71-0311-21/15

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2021. gada 21. aprīlī

Vidzemes rajona tiesa:
tiesnesis Alvis Melbergs,
piedaloties prokuroram Jānim Kajakam
un aizstāvim Guntaram Sīmanim,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē, un izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Ar Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 4. decembra spriedumu krimināllietā Nr. 11170034020 apsūdzētais /pers. A/ ir atzīts par vainīgu Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un atbilstoši Krimināllikuma 50. panta pirmajai un otrajai daļai, piespriestos sodus daļēji saskaitot, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības sodīts ar piespiedu darbu uz 340 stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu sodam, kas noteikts ar minēto spriedumu, ir daļēji pievienots neizciestais papildsods pēc Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 9. maija sprieduma krimināllietā Nr. 11170011419 un Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 26. jūnija sprieduma krimināllietā Nr. 11170003819, ņemot vērā Zemgales rajona tiesas lēmumu lietā Nr. 4.1-1/0507-19, un galīgais sods apsūdzētajam /pers. A/ ir noteikts – piespiedu darbs uz 340 stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz septiņiem gadiem sešiem mēnešiem. Spriedums ir stājies spēkā 2020. gada 29. decembrī.

Apsūdzētais/pers. A/, apzinoties, ka viņam ar Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 4. decembra spriedumu krimināllietā Nr. 11170034020 ir atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, 2021. gada 8. janvārī ap plkst. 22.40, atrodoties alkohola ietekmē (alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā 2,20 promiles), bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, jo tās ir atņemtas ar iepriekš minēto spriedumu, Gulbenē, pa Rīgas ielu, vadīja automobili "BMW 318" ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262. pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 312. otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) savu vainu (vainīgumu) Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanas laikā netika izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums ir pareizi vienlaikus kvalificēts gan saskaņā ar Krimināllikuma 262. panta pirmo daļu, gan saskaņā ar Krimināllikuma 312. panta otro daļu, jo apsūdzētais izdarīja vienu nodarījumu, kas atbilst divu dažādu noziedzīgu nodarījumu sastāvu pazīmēm. Proti, apsūdzētais bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kas ir atņemtas ar tiesas spriedumu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, vadīja transportlīdzekli, tādējādi izvairoties no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, atrodoties alkohola ietekmē (alkohola koncentrācija apsūdzētā organismā, kad apsūdzētais vadīja transportlīdzekli, pārsniedza Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta b) apakšpunktā norādīto pieļaujamo alkohola koncentrāciju transportlīdzekļa vadītāja organismā). Tādējādi apsūdzētais izdarīja gan Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā, gan Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesa secina, ka apsūdzētā vaina (vainīgums) Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētais par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir sodāms.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību, bet soda mēru – saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. panta otrajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus kā mazāk smagu noziegumu. Tādējādi likumdevējs ir akcentējis, ka minētie noziedzīgie nodarījumi ir ar salīdzinoši zemu bīstamības un kaitīguma pakāpi.

Apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību un tīšu noziedzīgu nodarījumu pret jurisdikciju.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu tika apdraudētas sabiedrības drošības intereses mehānisko transportlīdzekļu kustības drošības jomā, radot potenciālus draudus nodarīt kaitējumu citu cilvēku veselībai un dzīvībai, kā arī citu personu īpašumam. Minētā noziedzīgā nodarījuma paaugstināto kaitīgumu raksturo fakts, ka alkohola koncentrācija apsūdzētā organismā, kad viņš vadīja transportlīdzekli, vairākas reizes pārsniedza pieļaujamo alkohola koncentrāciju transportlīdzekļa vadītāja organismā.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu tika apdraudētas valsts jurisdikcijas intereses kriminālsodu izpildes jomā.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais.

Apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas jau bija vairākas reizes sodīts krimināla kārtā par analoģisku

noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Apsūdzētajam par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem iepriekš ir ticis noteikts sods, kas saistīts ar brīvības atņemšanu, gan ar brīvības atņemšanu nesaistīts sods. Apsūdzētais, kā jau ir minēts iepriekš spriedumā, pēdējo reizi par analoģisku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu bija sodīts ar Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 4. decembra spriedumu, kad apsūdzētajam pēc noziedzīgu nodarījumu un spriedumu kopības galīgais sods tika noteikts – piespiedu darbs uz 340 stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz septiņiem gadiem sešiem mēnešiem (lietas 21.-26. un 27. lapas).

Apsūdzētais ir vairākas reizes sodīts arī administratīvi. Lietā nav ziņu, ka apsūdzētais būtu samaksājis visus viņam administratīvo pārkāpumu lietu ietvaros uzliktos naudas sodus (lietas 21.-26. lapas).

Apsūdzētajam pašlaik ir trīsdesmit trīs gadi. Apsūdzētajam ir deklarēta dzīvesvieta (lietas 17. lapa). Apsūdzētais strādā algotu darbu (lietas 62.-63. lapas).

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais tiesas sēdes laikā ir atzinis savu vainu (vainīgumu) viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un paudis nožēlu par izdarīto. Tiesa minēto apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otrās daļas noteikumiem atzīst par atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā attiecībā uz abiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir izdarījis tīšus noziedzīgus nodarījumus pēc notiesāšanas par agrāk izdarītiem tīšiem noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem sodāmība šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas laikā nebija noņemta vai dzēsta likumā noteiktajā kārtībā, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 27. panta noteikumiem apsūdzētā rīcībā attiecībā uz abiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir konstatējams Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktā minētais atbildību pastiprinošais apstāklis – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka abi apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu ideālo kopību, saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta otrās daļas noteikumiem neatzīst alkohola ietekmi kā atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā attiecībā uz Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Krimināllikuma 312. panta otrās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā ir noteikts, ka soda mērķis ir:

1) aizsargāt sabiedrības drošību;

2) atjaunot taisnīgumu;

3) sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu;

4) resocializēt sodīto personu;

5) panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumu un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa pievienojas juridiskajā literatūrā paustajai atziņai, ka, lai arī Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā norādītās soda mērķa komponentes atšķiras pēc sava satura un tvēruma, tās ir savstarpēji saistītas, tie ir noteikta satura savstarpēji saistīti pasākumi, kas vērsti uz to, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas (Krastiņš U., Liholaja V. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII^2 nodaļa). Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2018, 104. lpp.).

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem. Apsūdzētais par Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un bīstamību, ka apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību, ar kuru tika apdraudētas sabiedrības drošības intereses mehānisko transportlīdzekļu kustības drošības jomā, radot potenciālus draudus nodarīt kaitējumu citu cilvēku veselībai un dzīvībai, kā arī citu personu īpašumam, un tīšu noziedzīgu nodarījumu pret jurisdikciju, ar kuru tika apdraudētas valsts jurisdikcijas intereses kriminālsodu izpildes jomā, apsūdzētais jau agrāk ir vairākas reizes ticis sodīts kriminālā kārtā par analoģisku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, turklāt pēdējo reizi – ar sodu, kas nebija saistīts ar brīvības atņemšanu, taču piemērotie kriminālsodi nav mainījuši apsūdzētā uzvedības modeli un nav atturējuši apsūdzēto no jaunu, analoģisku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, secina, ka šajā gadījumā Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā minētais soda mērķis nav sasniedzams, nosakot apsūdzētajam par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem kādu citu no attiecīgo pantu daļu sankcijās paredzētajiem vieglāka soda veidiem, kas nav saistīti ar brīvības atņemšanu, proti, naudas sodu vai piespiedu darbu.

Tiesa, lemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmo sodu, pievienojas judikatūrā izteiktajai atziņai, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana neveicina soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas (Augstākās tiesas Senāta 2011. gada 8. jūnija lēmums lietā Nr. SKK-24/2011, Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015. gada 21. decembra lēmums lietā Nr. SKK743/2015).

Tiesa secina, ka apsūdzētā tiesību ierobežojums saistībā ar brīvības atņemšanu ir saistīts ar sabiedrības drošības interesēm, kuras apsūdzētais, nesaņemot atbilstošu sodu par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesas ieskatā, ar ļoti lielu varbūtību, ņemot vērā to, ka apsūdzētais jau agrāk ir vairākas reizes sodīts kriminālā kārtā par analoģisku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, varētu turpināt ignorēt. Tiesa atzīst, ka tikai ar brīvības atņemšanu saistīts sods konkrētajā gadījumā ir vienīgais efektīvais piespiedu līdzeklis, kas var aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, atbilstoši sodīt apsūdzēto par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt apsūdzēto un panākt, lai apsūdzētais un citas personas turpmāk pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais soda veids un apmērs ir samērīgs. Tāpat tas ir pietiekams, lai panāktu konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir izdarījis divus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, kas ir mazāk smagi noziegumi, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmās, otrās un ceturtās daļas noteikumiem apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, ar tiem radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā, kā arī ievērojot par katru no

noziedzīgajiem nodarījumiem noteiktā soda veidu un apmēru, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo pamatsodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ir piemērojami Krimināllikuma 50. panta otrās daļas noteikumi par piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu. Tāpat saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta ceturtās daļas noteikumiem apsūdzētajam pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteiktajam pamatsodam ir pievienojams papildsods, kas ir noteikts par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Apsūdzētajam galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības ir nosakāms – īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem 15 dienām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz četriem gadiem.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija vairākas reizes sodīts kriminālā kārtā par analoģisku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, secina, ka, nosakot galīgo pamatsodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, nav piemērojami Krimināllikuma 50. panta otrās daļas vislabvēlīgākie noteikumi par vieglākā soda ietveršanu smagākajā.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētā rīcībā tika konstatēts atbildību mīkstinošais apstāklis, secina, ka, nosakot galīgo pamatsodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, soda mērķa sasniegšanas nolūkā nav nepieciešams piemērot Krimināllikuma 50. panta otrās daļas bargākos noteikumus par piespriesto sodu pilnīgu saskaitīšanu.

Tiesa uzskata, ka minētais galīgā soda pēc noziedzīgu nodarījumu kopības apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais šos noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis pēc Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 4. decembra sprieduma spēkā stāšanās, un apsūdzētais nav izcietis visu sodu pēc minētā sprieduma (neizciestais sods uz krimināllietas iztiesāšanas dienu – piespiedu darbs 292 stundas (lietas 60. lapa) un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana septiņi gadi divi mēneši septiņas dienas), atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas noteikumiem šajā spriedumā apsūdzētajam pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteiktajam sodam ir pievienojams neizciestais sods pēc Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 4. decembra sprieduma.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā noziedzīgo nodarījumu, par kuriem taisīti abi spriedumi, raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, šajā krimināllietā konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā, ar šo spriedumu noteiktā soda veidu un apmēru, kā arī neizciestā soda veidu un apmēru pēc iepriekšējā sprieduma.

Tāpat tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā arī likuma prasības par galīgā soda apmēru, nosakot galīgo sodu pēc spriedumu kopības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta $1.^1$ daļu, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja: [..] 2) ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs.

Krimināllikuma 51. panta otrā daļa noteic, ka galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem ir jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Tiesa, ņemot vērā visu iepriekš minēto, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības attiecībā uz pamatsoda pievienošanu ir piemērojami Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas bargākie noteikumi par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma daļēju pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam, bet attiecībā uz papildsoda pievienošanu – Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas vislabvēlīgākie noteikumi par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma daļēju pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam. Apsūdzētajam galīgais sods pēc spriedumu kopības ir nosakāms – īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem 15 dienām, piespiedu darbs uz 292 stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz septiņiem gadiem sešiem mēnešiem.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētajam ar šo spriedumu noteiktā soda veidu un apmēru un neizciestā soda veidu un apmēru pēc iepriekšējā sprieduma, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo pamatsodu pēc spriedumu kopības, nav pamata piemērot Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas vislabvēlīgākos noteikumus par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma daļēju pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam, bet, nosakot apsūdzētajam galīgo papildsodu pēc spriedumu kopības, ievērojot Krimināllikuma 51. panta trešās daļas noteikumus, nav piemērojami Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas bargākie noteikumi par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma pilnīgu pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam.

Tiesa atzīst, ka iepriekš minētais galīgā soda pēc spriedumu kopības apmērs ir taisnīgs. Tāpat tas atbilst Krimināllikuma 51. panta noteikumiem par galīgā soda noteikšanu pēc spriedumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais līdz šim nav izvairījies no pirmstiesas procesa un tiesas, secina, ka apsūdzētajam kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, nav nepieciešams izraudzīt drošības līdzekli.

Rezolutīvā daļa

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514. pantu, 520. panta pirmo daļu, 523. panta pirmo un $1.^1$ daļu, 528., 529. pantu un 530. panta pirmo daļu,

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem (4) gadiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu (1) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo, otro un ceturto daļu noteikt /pers. A/ galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, piespriestos pamatsodus daļēji saskaitot, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteiktajam pamatsodam pievienojot papildsodu, kas ir noteikts par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, proti, īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem piecpadsmit (15) dienām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem (4) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu šajā spriedumā /pers. A/ pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteiktajam sodam pilnīgi pievienot neizciesto pamatsodu un daļēji pievienot neizciesto papildsodu pēc Vidzemes rajona tiesas 2020. gada 4. decembra sprieduma un galīgo sodu noteikt – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem piecpadsmit (15) dienām, piespiedu darbu uz divsimt deviņdesmit divām (292) stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz septiņiem (7) gadiem sešiem (6) mēnešiem.

Drošības līdzekli /pers. A/ kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, neizraudzīt.

/pers. A/ ir pienākums ierasties noteiktajā laikā Ieslodzījuma vietu pārvaldes norādītajā brīvības atņemšanas iestādē īslaicīgās

brīvības atņemšanas soda izciešanai.

/pers. A/ ir pienākums pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai 10 darba dienu laikā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Saīsinātais spriedums stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu, un lūgums nav iesniegts.

Prokurors, apsūdzētais vai aizstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnesis A. Melbergs